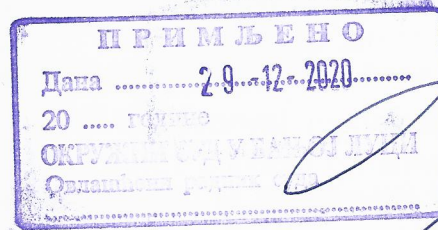

Datum: 29.12.2020.godine

Broj: 549/20

Okružni sud Banja Luka
Ulica Kralja Petra i Karađorđevića 12
78 000 Banja Luka

Tužitelj:

Udruženje Centar za životnu sredinu iz Banja Luke, ulica Miše Stupara 5, zastupano po predsjednici Nataši Crnković

Tuženi:

Ministarstvo za prostorno uređenje, građevinarstvo i ekologiju Republike Srpske, Vlada Republike Srpske, Trg Republike Srpske 1, 78 000 Banja Luka

Upravni akt:

Rješenje Ministarstva za prostorno uređenje, građevinarstvo i ekologiju Republike Srpske broj: 15.04-96-78/20 od 27.11.2020. godine

Zainteresovano lice:

U skladu sa članom 13. stav 2. Zakona o upravnim sporovima RS tužitelj kao zainteresovano lice označava "DELASO" d.o.o. Teslić, Svetog Save 87a, Teslić

U skladu sa članom 2. stav (1) i (2), članom 5., članom 12. i članom 15. Zakona o upravnim sporovima RS, tužitelj podnosi sljedeću

TUŽBU
U UPRAVNOM SPORU

Rješenjem broj 15.04-96-78/20 od 27.11.2020. godine Ministarstvo za prostorno uređenje, građevinarstvo i ekologiju je nosiocu projekta "DELASO" d.o.o. Teslić, Svetog Save 87a, Teslić izdalo Ekološku dozvolu za potrebe izgradnje planirane male hidroelektrane "Hotovlje" na Vrhovinskoj rijeci (instalirane snage 4,68 MW), u opštini Kalinovik.

U osporavanom Rješenju data je pouka o pravnom lijeku, pa Tužitelj postupajući u skladu sa istom podnosi ovu tužbu.

Pored navedenih odredbi Zakona u upravnim sporovima RS, svoje pravo podnošenja tužbe Tužitelj nalazi i u odredbama Zakona o zaštiti životne sredine RS ("Sl.glasnik RS", br. 71/2012 i 79/2015) i to člana 12. stava (3) i (4) kojim je propisano da "javnost ima pravo da učestvuje u postupcima koji se vode u skladu sa ovim zakonom ili drugim propisima" i da "svako zainteresovano lice koje smatra da su mu povrijeđena prava iz stava 3. ovog člana ima pravo na zaštitu u upravnim i sudskim postupcima", na dalje člana 35. koji glasi "Pristup javnosti informacijama, učestvovanje u odlučivanju i zaštiti prava iz oblasti zaštite životne sredine imaju sva fizička lica bez obzira na državljanstvo, nacionalnost ili mjesto prebivališta i pravna lica bez obzira na sjedište".

Također, svoje pravo podnošenja tužbe Tužitelj nalazi u odredbama Konvencije o pristupu informacijama, učešću javnosti u odlučivanju i pristupu pravdi u pitanjima životne sredine (u daljem tekstu: Arhuska konvencija), te se u tom smislu Tužitelj ima smatrati zainteresovanim javnošću u smislu člana 9., stav 2. Arhuska konvencija koju je Bosna i Hercegovina ratifikovala 15.09.2008. godine ("Službeni glasnik BiH" MU broj: 8/08) i koja se direktno primjenjuje u Bosni i Hercegovini i kao međunarodna konvencija ima primat nad domaćim zakonodavstvom.

Članom 9., stav 2. Arhuske konvencije je propisano da svaka Potpisnica, u okviru svog nacionalnog prava, osigurava da zainteresovani pripadnici javnosti koji a) imaju dovoljno interesa, ili, alternativno, b) tvrde da je došlo do ugrožavanja prava, tamo gdje se po zakonu u upravnom postupku od Potpisnice to traži kao preduslov, imaju pristupa proceduri revizije pred sudom i/ili drugim nezavisnim i nepristrasnim tijelom ustanovljenim zakonom, u cilju pobijanja materijalne i proceduralne zakonitosti bilo koje odluke, činjenja ili propusta (...) Šta to predstavlja dovoljan interes i ugrožavanje prava utvrđuje se u skladu sa zahtjevima nacionalnog prava i u skladu s ciljevima davanja zainteresovanoj javnosti širokog pristupa pravdi u okviru opsega ove Konvencije. U tom cilju, interes svih nevladinih organizacija koje ispunjavaju zahtjeve iz člana 2., stav 5, smatra se dovoljnim u svrhu podstava (a) u gornjem tekstu. Za te organizacije se takođe smatra da imaju prava koja se mogu ugroziti u svrhu podstava (b) u gornjem tekstu".

Član 2., stav 5. Arhuske konvencije pri tome propisuje da "Javnost koje se predmet tiče" označava javnost koja je pod uticajem ili će vjerovatno biti pod uticajem, ili ima interesa u odlučivanju po pitanju životne sredine; u svrhu ove definicije, nevladine organizacije koje promoviraju zaštitu životne sredine i ispunjavanje eventualnih zahtjeva po nacionalnom zakonu smatraće se da imaju interes".

Tuženi u Pobijanom aktu broj 15.04-96-78/20 od 27.11.2020. godine navodi da se Zainteresovano lice dana 2.7.2020. godine obratilo Tuženom sa zahtjevom za izdavanje Ekološke dozvole za predmetno postrojenje, uz koji je dostavio i Dokaze uz zahtjev, izrađene od ovlašćenog pravnog lica, shodno odredbi člana 85. Zakona o zaštiti životne sredine.

Dokaz: Rješenje broj 15.04-96-78/20 od 27.11.2020. godine

U upravnom postupku koji je prethodio postupku izdavanja Pobijanog akta, Tuženi je Zainteresovnom licu dana 3.3.2020. godine izdao i Rješenje kojim se utvrđuje da isti nije obavezan da sprovodi prethodnu procjenu uticaja na životnu sredinu, odnosno da izradi Studiju uticaja na životnu sredinu za MHE "Hotovlje" na Vrhovinskoj rijeci, instalisane snage 4,68 MW, u opštini Kalinovik - a koje Rješenje je Tužitelj takođe blagovremeno osporio u upravnom sporu koji, u momentu podnošenja ove tužbe, nije bio okončan - a čiji ishod bi mogao imati značajan uticaj na izdavanje i sadržaj akta koji se u ovoj tužbi pobija.

Nadalje, u upravnom postupku ishodovanja Pobijanog akta prethodila je faza obaveznog provedenja javnog uvida u Zahtjev uz Dokaza za izdavanje Pobijanog akta, u kojoj je Tužitelj ponovo iskazao interesovanje za učešće, te je jedini blagovremeno dostavio svoja mišljenja i komentare na cjelokupnu dokumentaciju koja je bila predmet javnog uvida, a na koje se

Tuženi i referisao u obrazloženju Pobjanog akta.

Dokaz: Mišljenje i komentari na Zahtjev za izdavanje Ekološke dozvole broj 510/20 od 20.11.2020. godine

Međutim, mišljenja i komentare koje je Tužitelj dostavio u ovoj fazi, a koji su bili isključivo fokusirani na relevantne činjenice od kojih ovisi zakonitost izdavanja Pobjanog akta, Tuženi je odbio kao neosnovane. Naime, iako se dostavljeni komentari nisu nužno odnosili samo na činjenicu postojanja upravnog spora protiv rješenja koje je prethodilo Pobjanom aktu, a koji postupak, iako odvojen od postupka izdavanja Ekološke dozvole, ipak je od značajnog uticaja na ishodovanje narednih dozvola – Tuženi je Pobjani akt ipak izdao nakon proteka samo sedam dana od dostave pomenutih komentara. Ovo može navesti na zaključak da je Tuženi sa nedovoljnom brigom razmatrao dostavljene komentare i mišljenja, jer bi u protivnom, umjesto odbijanja istih, usljed pravilnog razmatranja eksplicitnih navoda i tvrdnji iznesenih u detaljnim komentarima Tužitelja, i to shodno odredbi člana 89. stav (1) Zakona o zaštiti životne sredine, u kojem se navodi da se *“Pobjani akt izdaje (između ostalog) i na osnovu pribavljenih mišljenja zainteresovane javnosti”*, **Tuženi imao osnova da odbije ili eventualno suspenduje izdavanje Pobjanog akta.**

Pored svih komentara, Tužitelj ovdje ističe prvenstveno komentar koji bi trebao da je najrelevantniji za odlučivanja suda u ovoj upravnoj stvari, a koji komentar se odnosi na upozoravanje Tuženog na ključnu činjenicu koja je od uticaja na opravdanost - ali i smisao izdavanja akta kao što je Ekološka dozvola - a to je činjenica da je **u momentu izdavanja Pobjanog akta predmetno postrojenje zapravo bilo već izgrađeno, bez za to potrebnih dozvola.**

Međutim, da Tuženi tu činjenicu olako prima k znanju, a time ujedno praktički i prihvata takvo činjenično stanje u postupku koji je prethodio izdavanju Pobjanog akta, proizlazi iz odgovora Tuženog koji se daje u dijelu obrazloženja Pobjanog akta (str. 18, komentar br 1.), u kojem se ovaj organ nejasno i paušalno referiše tek na Dokaze priložene uz zahtjev za izdavanje Pobjanog akta. Tužitelj dodatno iskazuje naročitu zabrinutost kada Tuženi, kao organ vlasti inače najodgovorniji za provedbu Zakona o prostornom uređenju i građenju, navodi da se Pobjani akt *“izdaje u postupku izdavanja Građevinske dozvole”*, te očito ne smatra da postoje bilo kakve prepreke za izdavanje i ovog akta.

Opreza radi, Tužitelj odbacuje eventualne navode Tuženog da mu u momentu izdavanja Pobjanog akta nije bilo zvanično poznato stanje na lokaciji *planirane* MHE “Hotovlje”, budući da je Tužitelj uz dostavu navedenih mišljenja i komentara od 20.11.2020. godine, priložio i fotografiju sa lica mjesta načinjenu 8.10.2020. godine, kada je isti najkasnije mogao biti upoznat sa činjenicom da su mašinska zgrada i transportni cjevovod za MHE “Hotovlje” već bili izgrađeni. Ukoliko do tada Tuženi nije imao saznanja o protivpravosti izgradnje postrojenja, mogao je u tom trenutku samostalno naložiti provedbu inspeksijskog nadzora.

Dokaz: Fotografija lokacije mašinske zgrade od 8.10.2020. godine

Tužitelj je od momenta saznanja za aktivnosti u slivu Vrhovinske rijeke Republičkoj upravi za inspeksijske poslove uputio više predstavki i urgencija za provođenje inspeksijskog nadzora, i

to urbanističko-građevinske i ekološke, kao i vodne inspekcije.

Dokaz:

**Zahtjev za provođenjem inspeksijskog nadzora broj 172/20 od 15.5.2020. godine,
Urgencija na zahtjev broj 298/20 od 13.7.2020. godine,
Zahtjev broj 459/20 od 15.10.2020. godine,
Urgencija broj 509/20 od 19.11.2020. godine**

Nakon proteka više od šest mjeseci od prve predstavke, Tužitelju je dostavljen Odgovor od vodnog inspektora Područnog odjeljenja Istočno Sarajevo, u kojem postupajući inspektor utvrđuje da su svi objekti koji čine cjelinu MHE "Hotovlje" **u fazi izgradnje** i to isključivo na osnovu Vodne saglasnosti. Usljed neažurne i neadekvatne provedbe nadzora, a nakon što je i Tužitelj lično dana 27.11.2020. godine bio na licu mjesta *planiranog* postrojenja, Tužitelj je uložio zahtjev za hitnu obustavu radova, a na koji je postupajući vodni inspektor dostavio Obavještenje u kojem spornu izgradnju ponovno pravda postojanjem vodnog akta.

Naime, smatramo da su **pogrešni i netačni navodi inspektora** u kojem se isti u svom Obavještenju poziva na citirane odredbe članova Zakona o vodama RS koji regulišu izdavanje vodnih akata, i to konkretno na odredbu člana 139. ovog Zakona (Vodna saglasnost), na način da isti zaključuje da se ishodomanjem Vodne saglasnosti Zainteresovano lice, za obim i vrstu zatečenih građevinskih radova, praktički izuzima od obaveze ishodomanja dozvola koje se izdaju na osnovu Zakona o uređenju prostora i građenja RS. Međutim, obaveza ishodomanja Građevinske dozvole je neosporna ukoliko se pravilno tumači odredba člana 140. stav (2) Zakona o vodama RS, a koju Zainteresovano lice nije ishodovalo.

Konačno, Tužitelj je zbog ne postupanja urbanističko-građevinske i ekološke inspekcije kod Tuženog uložio i žalbu protiv Republičkog inspektorata, kao i dopunu žalbe, po kojoj još nije riješeno, niti je Tužitelj poznato da je do momenta podnošenja ove tužbe urbanističko-građevinska i ekološka inspekcija provela nadzor konkretno nad izgradnjom MHE "Hotovlje", a što je bilo nužno da se učini prije izdavanja Pobjanog akta.

Dokaz:

**Odgovor po zahtjevu broj 24.060/77-2-2/20 od 23.11.2020. godine,
Kopija Zapisnika o redovnoj inspeksijskoj kontroli od 23.6.2020. godine,
Odgovor uz Zahtjev za obustavu radova broj 525/20 od 3.12.2020. godine,
Žalba broj 535/20 od 11.12.2020. godine,
Obavještenje po predstavci broj 24.060/338-129-127-1/20 od 22.12.2020. godine,
Dopuna žalbe broj 546/20 od 24.11.2020. godine**

Nakon svega navedenog, naročito nije jasan stav Tuženog koji, nakon izdavanja Pobjanog akta, iznosi u Informaciji od 14.12.2020. godine i to pod tačkom 9. u kojoj se navodi da "Prema evidenciji (Tuženog) **Građevinska dozvola** za MHE 'Hotovlje' **nije bila izdata prije donošenja odluka po Zakonu o zaštiti životne sredine**", te se dodaje da "Takođe, za vrijeme vođenja postupka nije bilo dokaza od strane nadležne inspekcije koji bi ukazivali na radnje izvršene bez odgovarajućih dozvola, kada je riječ o MHE 'Hotovlje'".

Navedno je posebno zabrinjavajuće, jer u ovoj Informaciji koja je u posjedu Tužitelja, Tuženi

na koncu potvrđuje da, prethodno izdavanju Pobjanog akta, nisu bile ishodomane dozvole koje bi ovlastile Zainteresovano lice na provođenje građevinskih radova u obimu koji je na terenu evidentan, dakle u smislu izgradnje trajnih čvrstih objekata, zbog čega je **bilo legitimno očekivanje Tužitelja da se zahtjev za izdavanje Ekološke dozvole odbije.**

Nakon dostavljanja mišljenja i komenatra u kojem se iznose nove činjenice i navodi, Tuženi je shodno odredbi člana 87. stav (1) Zakona o zaštiti životne sredine, u kojem se navodi da *"ako zahtjev ne sadrži propisane podatke i/ili dokumentaciju zatražiće od podnosioca da u roku od 30 dana od dana dostavljanja zahtjeva dostavi podatke, dokumentaciju ili informacije koje nedostaju"*. Naime, Tuženi je imao osnova da nakon ukazivanja od strane Tuženog, a prije izdavanja Pobjanog akta, ispita navode o činjenici protivpravnosti izgradnje i stvarnog stanja postrojenja, budući da Dokazi uz zahtjev, a koji su izrađeni u aprilu mjesecu 2020. godine, nisu odražavali tačno stanje, odnosno stvarno činjenično stanje koje je u momentu izdavanja Pobjanog akta bilo evidentno.

Stoga, a na osnovu odredbe člana 91. stav (1) tačka v) Zakona o zaštiti životne sredine, Tuženi je imao osnova da odbije izdavanje Pobjanog akta, i to iz razloga što su "prilozi uz zahtjev sadržili netačne podatke koji su od uticaja na izdavanje ekološke dozvole", na što je Tužitelj blagovremeno ukazao Tuženom.

Dokaz: Informacija broj 15.04-053-856/20 od 14.12.2020. godine

Obzirom na navedeno, Tuženi je u postupio u smislu odredbe člana 6. stav (7) Arhuske konvencije koja reguliše da u *"Procedurama za učešće javnosti će se omogućiti javnosti da dostavlja u pismenoj formi, po potrebi, na javnoj raspravi ili propitivanju kod kandidata, sve eventualne komentare, informacije, analize i mišljenja za koja ona smatra da su relevantna po predloženu aktivnost"* – međutim, Tuženi je usljed nedosljedne provedbe obaveze iz stava (8) istog član ove Konvencije, a koji reguliše da *"Svaka Potpisnica osigurava da se odlukom u dužni obzir uzima i ishod učešća javnosti"*, istu prekršio kada je donio Pobjani akt uprkos poznavanju konkretnog ishoda učešća javnosti.

Takođe, opreza radi Tužitelj navodi da mu je poznato da je Zainteresovanom licu bilo izdato Rješenje kojim se daje građevinska dozvola za izvođenje pripremnih radova za izgradnu MHE "Hotovlje" od 29.5.2020. godine, ali, kao što je to već elaborirao u predstavi broj 459/20 od 15.10.2020. godine, Tužitelj ponovo ističe da navedena dozvola ne može da ekskulpira bespravnu izgradnju objekata koji čine MHE "Hotovlje", odnosno oportunitet Zainteresovanog lica koje je **kontinuirano i svjesno postupalo izvan svojih ovlaštenja**, a time i obesmisllilo upravne postupke koji prethode ishodomvanju Građevinske dozvole, zbog čega je Tužitelj istog prijavio i zbog počinjenja krivičnih djela protiv životne sredine.

Tuženi je Zainteresovanom licu ranije odobrio izvođenje pripremnih radova, i to konkrentno *"izgradnju zaštitne ograde gradilišta, postavljanje privremenih objekata za potrebe gradilišta (kancelarijski prostor i sl.) i pripremu unutrašnje saobraćajne komunikacije"*.

Naime, odredbom člana 124. stav 2) Zakona o uređenju prostora i građenju RS se reguliše da se *"Građevinska dozvola izdaje za građenje cijelog objekta ili dijela objekta koji čini tehničku, tehnološku ili funkcionalnu cjelinu"*, dok se odredbom člana 127. Stav 2) istog Zakona

određuje da "Ministar izdaje građevinsku dozvolu za objekte iz člana 60. stav 2. ovog Zakona". Odredbom člana 133. stav 5) Zakona o uređenju prostora i građenju RS se navodi da "Prije otpočinjanja radova na izgradnji objekta **investitor je dužan da obezbijedi građevinsku dozvolu u skladu sa članom 124. ovog Zakona**", dok se dalje u stavu 6) istog Zakona navodi "Izuzetno od stava 5. ovog člana, ako investitor na osnovu dozvole iz stava 1. ovog člana pored pripremnih radova planira izvoditi i druge radove na izgradnji objekta, idejni projekat, pored sadržaja iz člana 99. ovog zakona, mora sadržati i specifikaciju radova koji se planiraju izvoditi na osnovu idejnog projekta, tehničku dokumentaciju za te radove na nivou glavnog projekta, predmjer i predračun radova, detaljne uslove za izvođenje planiranih radova i primijenjene propise, standarde i druge potrebne podatke."

Takođe u stavu 7) istog člana ovog Zakona se reguliše da "U slučaju iz stava 6. ovog člana, građevinskom dozvolom za objekat moraju biti obuhvaćeni i radovi koji se izvode na osnovu dozvole za pripremljene radove."

Kako je evidentno da je Zainteresirano lice izgradilo čvrsti objekat koji je trajno vezan za zemljište, zbog čega se isti ne može smatrati privremenim objektom, a bez da je za to kod Tuženog prethodno ishodovao redovnu Građevinsku dozvolu, odnosno Ekološku dozvolu, niti je Tuženom podnio zahtjev za izdavanje građevinske dozvole za izvođenje preostalih radova na izgradnji MHE "Hotovlje", to je evidentno da su sporni izgrađeni objekti zapravo nelagalno izgrađena mašinska zgrada i transportni cjevovod za MHE "Hotovlje", koja se zbog karaktera planiranog hidroenergetskog postrojenja, a shodno citiranoj odredbi člana 124. Stav 2) Zakona o uređenju prostora i građenju RS, imaju smatrati "dijelom objekta koji čini tehničku, tehnološku ili funkcionalnu cjelinu" – a za čiju izgradnju je nužno bilo prethodno ishodovati redovnu Građevinsku dozvolu, koju Tuženi priznaje da nije izdavao.

Dokaz: Rješenje broj 15.03-360-62/20 od 29.5.2020. godine

Ovo prije svega iz razloga što sporna izgradnja MHE ne može biti predmetom Zakona o legalizaciji bespravno izgrađenih objekata u RS, a koje mišljenje vjerujemo će dijeliti i sud.

Takođe, napominjemo da na **lokaciju vodozahvata** za ovo postrojenje, koje se nalazi oko 5 km uzvodno od mašinske zgrade, nismo mogli da pristupimo jer je do istog investitor blokirao prolaz. Međutim, pretpostavlja se da je i taj objekat već izgrađen.

Konačno, ukoliko sud odluči da postoji potreba za održavanjem ročišta na kojem bi se izveli dodatni dokazi kojim bi se potkrijepili navodi ove tužbe, odnosno utvrdilo stvarno činjenično stanje u pogledu sporne realizacije predmetne koncesije i bespravne izgradnje, Tužitelj predlaže izvođenje dokaza svjedočenjem o zatečenom stanju na dan 27.11.2020. godine.

Dokaz: Svjedočenje očevidaca, uposlenika Centra za životnu sredinu

Bitno je napomenuti da, iako su možda formalno-pravni uvjeti za izdavanje Pobijanog akta zadovoljeni, Tužitelj ističe da je, svojim kontinuiranim protivpravnim

činjenjem, Zainteresovan lice zapravo potpuno osujetilo zakonitost Pobjanog akta, usljed čega isti naknadno nije u mogućnosti da kao odgovorno lice dosljedno provede obavezu shodno odredbi člana 83. stav (3) Zakona o zaštiti životne sredine, a koju nemogućnost je isti samoskrivio.

Mjere zaštite koje se ovim aktom propisuju, i to konkretno za period izgradnje objekata koji čine tehničku cjelinu MHE "Hotovlje", se ne mogu retroaktivno primjeniti, a time niti obavezati Zainteresovano lice, jer su štetne posljedice koje su propisanim mjerama trebale biti spriječene i nadzirane već nastupile u obimu koji se naknadno ne može utvrditi, a zbog čega isti treba da trpi posljedice shodno zakonu, dok Pobjani akt zbog pravne sigurnosti ne smije pravno da egzistira.

Stoga, apelujući na integralni pristup prilikom donošenja odluke, nadamo se da će sud za shodno naći da, prilikom ocjene legitimnosti Pobjanog akta, razmotri sve navode tužbe kao i da otkloni očigledan sukob primjene različitih propisa koji je doveo do izdavanja nezakonitog Pobjanog akta, te navode dovede u korelaciju sa stvarnim stanjem spornog slučaja, dajući prvenstveno primat odredbama, ali i samom cilju Zakona o zaštiti životne sredine.

Imajući u vidu sve prethodno navedeno, jasno je da je Tužena strana u postupku koji je prethodio Pobjanom aktu pogrešno utvrdila činjenično stanje kada je zaključila da Zainteresovanom licu izda Ekološku dozvolu za projekat MHE "Hotovlje" na Vrhovinskoj rijeci, instalisane snage 4,68 MW, u opštini Kalinovik. Ovo posebno iz razloga što je iz prethodno navedenog sasvim jasno da je navedeni projekat već izazvao negativan uticaj na životnu sredinu, odnosno ugrozio istu, a što se od Zainteresovanog lica vjerovatno može očekivati i prilikom eventualnog nastavka realizacije predmetne koncesije.

Na osnovu svega prethodno navedenog, Tužitelj predlaže da sud nakon provedenog postupka donese sljedeću:

P R E S U D U

kojom se usvaja tužbeni zahtjev Tužitelja Udruženja Centar za životnu sredinu u cjelosti kao osnovan i stavlja se van snage Rješenje broj 15.04-96-78/20 od 27.11.2020. godine kao neosnovano i nezakonito, i isto vraća Tuženom na ponovno razmatranje.

Obavezuje se Tuženi da Tužitelju naknadi troškove sudskog postupka, a koji se sastoje od takse na tužbu i takse na presudu.

Prilog:

- Rješenje Ministarstva za prostorno uređenje, građevinarstvo i ekologiju Republike Srpske broj: 15.04-96-78/20 od 27.11.2020. godine,
- Mišljenje i komentari na Zahtjev za izdavanje Ekološke dozvole broj 510/20 od 20.11.2020. godine,
- Fotografija lokacije mašinske zgrade od 8.10.2020. godine,
- Zahtjev za provođenjem inspeksijskog nadzora broj 172/20 od 15.5.2020. godine i Urgencija na zahtjev broj 298/20 od 13.7.2020. godine,

- Zahtjev za provođenjem inspekcijskog nadzora broj 459/20 od 15.10.2020. godine i Urgencija broj 509/20 od 19.11.2020. godine,
- Odgovor po zahtjevu broj 24.060/77-2-2/20 od 23.11.2020. godine,
- Kopija Zapisnika o redovnoj inspekcijskoj kontroli od 23.6.2020. godine,
- Odgovor uz Zahtjev za obustavu radova broj 525/20 od 3.12.2020. godine,
- Žalba broj 535/20 od 11.12.2020. godine,
- Obavještenje po predstavlci broj 24.060/338-129-127-1/20 od 22.12.2020. godine,
- Dopuna žalbe broj 546/20 od 24.11.2020. godine,
- Informacija broj 15.04-053-856/20 od 14.12.2020. godine,
- Rješenje broj 15.03-360-62/20 od 29.5.2020. godine

Predsjednica

Nataša Crnković

Nataša Crnković